

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou v právní věci

žalobce: X.

zastoupen advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
Husovo náměstí 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
Žerotínovo náměstí 449/3, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2025, čj. JMK 162369/2025,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalobce dostal pokutu jako provozovatel čtyř vozidel, jejichž řidiči celkově desetkrát porušili zákon. Šlo mj. o nezaplacené parkovné. Podle žalobce řidiči jeho vozidel neměli povinnost ho hradit, pokud na místě nebyl parkovací automat a z dopravního značení nebylo zřejmé, jakm způsobem lze parkovné uhradit. Dále namítá, že žalovaný dostatečně neprokázal, že ke zjištění přestupků použil automatizovaný technický prostředek bez obsluhy. Tyto námitky podle soudu nebyly důvodné.

II. Rozhodnutí žalovaného a související skutkové okolnosti

2. Žalobce je provozovatelem čtyř motorových vozidel. Městská policie v Brně zjistila celkem 10 dopravních přestupků spáchaných řidiči těchto vozidel. Totožnost žádného z nich se nepodařilo zjistit. Magistrát města Brna („magistrát“) proto vyzval žalobce jako provozovatele vozidel k úhradě určené částky nebo ke sdělení totožnosti řidičů. Žalobce částku neuhradil a řidiče neoznačil. Magistrát tedy následně zahájil řízení o přestupcích provozovatele vozidla a uznal z jejich spáchání žalobce vinným rozhodnutím ze dne 20. 8. 2025, čj. OPD-82548/25-107 („rozhodnutí magistrátu“).
3. Přestupky spočívaly zejména v neoprávněném stání a zastavení, v porušení zákazových dopravních značek a ve vjezdu do zakázaných míst. Policie přestupky zjistila při fyzické kontrole dopravy a v některých případech také pomocí automatizovaných technických prostředků používaných bez obsluhy. Magistrát uložil žalobci pokutu 6 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení.
4. Žalobce se proti rozhodnutí magistrátu odvolal. Namítal, že výroky rozhodnutí magistrátu nejsou dostatečně konkrétní, protože neobsahují dostatečný popis skutků a nevymezují konkrétní jednání. Tvrdil, že dopravní značky nestanoví povinnost, kterou by mohl porušit, a zpochybnil zákonnost jejich umístění, zejména značky „zákaz vjezdu“. Namítal také, že magistrát neprokázal použití automatizovaného technického prostředku bez obsluhy. V některých případech navíc nešlo o stání, ale pouze o zastavení vozidla. Dále namítal porušení zásady absorpce, protože podle něj měl magistrát vést společné řízení s jinou věcí, a požadoval předložení výpisu z evidence přestupků.
5. Žalovaný odvolání zamítl a rozhodnutí magistrátu potvrdil rozhodnutím ze dne 18. 11. 2025, čj. JMK-162369/2025 („rozhodnutí žalovaného“). Podle něj výroky obsahují místo, čas i způsob spáchání protiprávního činu. Skutky jsou dostatečně určité a nezaměnitelné. K dopravnímu značení žalovaný uvedl, že požívá domněnku správnosti. Řidič musí značky respektovat, dokud nejsou zrušeny. K použití automatizovaných technických prostředků bez obsluhy uvedl, že tato skutečnost výslovně plyne ze spisu. Zamítl také námitku, že v šesti případech šlo pouze o zastavení, nikoli o stání. Pokud jde o definici zastavení, nestačí samotné krátkodobé přerušování jízdy. Rozhodující je i jeho účel. Ze spisu vyplývá, že vozidla po určitou dobu stála bez jakékoli činnosti. Ani v jednom případě nebyl v jejich okolí patrný pohyb, nastupování či vystupování osob či manipulace s nákladem – tedy činnosti, které by odůvodňovaly zastavení. Jednalo se proto o stání vozidla. Námitku k absorpci žalovaný neshledal důvodnou. Magistrát vedl řízení v souladu se zákonem.

III. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

6. Žalobce zpochybňuje přestupky spočívající v neoprávněném stání v rezidentní parkovací zóně. Tvrdí, že dopravní značení nestanovilo konkrétní povinnost, kterou by mohl řidič porušit. Parkovací místa byla označena dopravní značkou *IP 13c – Parkoviště s parkovacím automatem*, doplněnou dodatkovou tabulkou s označením zóny a textem „Zóna C v pracovní dny 17–6 h s oprávněním nebo po zaplacení ceny na místě“. Tato úprava neobsahuje jasnou instrukci, jak má řidič parkovné uhradit. Na místě nebyl parkovací automat, a řidič tak neměl možnost splnit požadavek zaplacení ceny na místě. Ani dodatková tabulka neuváděla jiný konkrétní způsob úhrady. Žalobce připouští možnost elektronické platby. Ta však musí být výslovně uvedena na dopravním značení. Bez ní je podle něj povinnost neurčitá a fakticky neproveditelná.

7. Dále žalobce namítá, že správní orgány u dvou přestupků neprokázaly použití automatizovaného technického prostředku bez obsluhy. Ve spise jsou pouze fotografie z kamerového systému, z nichž nelze dovodit způsob fungování zařízení. Žalovaný podle něj tuto námitku nevypořádal dostatečně, protože pouze odkázal na oznámení o přestupku. Měl sám posoudit technické vlastnosti zařízení a své závěry řádně odůvodnit. Žalovaný neprovedl jím navržené důkazy, zejména výslech strážníka, který mohl objasnit fungování technického prostředku. Tím zatížil řízení vadou. Pokud by šlo o automatizovaný technický prostředek, měla Městská policie Brno zveřejnit informaci o jeho umístění podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, což se nestalo.
8. **Žalovaný** trvá na správnosti napadeného rozhodnutí. K námitce dopravního značení žalovaný uvádí, že značení bylo jasné a srozumitelné. Pokud řidič nevěděl, jak zaplatit parkovné, měl si být vědom, že podmínky stanovené značkou nesplnil, a neměl na místě parkovat.
9. Oznámení o přestupku i protokol o činnosti systému, který je součástí spisu, dokládají, že ke zjištění některých přestupků policie použila automatizovaný technický prostředek bez obsluhy. Městská policie Brno splnila povinnost zveřejnit informaci o umístění tohoto systému podle zákona o obecní policii. Žalovaný odkazuje na veřejně dostupné informace na internetových stránkách města a soudu zaslal printscreen těchto stránek.

IV. Posouzení věci

10. Žaloba *není důvodná*.
11. Podstatou věci je, zda dopravní značení skutečně ukládalo řidičům povinnost uhradit parkovné, tedy zda se mohli dopustit přestupku, pokud na místě nebyl parkovací automat, nebylo zřejmé, jak parkovné uhradit, a vozidlo zaparkovali bez zaplacení. Soud poté posuzoval, zda byly ke zjištění některých přestupků použity automatizované technické prostředky bez obsluhy.

Řidiči nemohou parkovat na placeném místě, aniž by uhradili parkovné

12. Provozovatel vozidla odpovídá za přestupek při naplnění podmínek § 125f zákona o silničním provozu. Podle § 125f odst. 1 se přestupku dopustí tím, že nezajistí, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu. Podle § 125f odst. 2 provozovatel odpovídá mimo jiné tehdy, jde-li o neoprávněné zastavení nebo stání. Zavinění se nevyžaduje (§ 125f odst. 3). Soud proto přihlíží k tomu, zda došlo či nedošlo k porušení povinnosti, tedy jestli řidič vozidla musel uhradit parkovné a tuto povinnost nesplnil.
13. Podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu se účastníci provozu musí řídit dopravními značkami. Podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona o pozemních komunikacích, může obec pro účely organizování dopravy vymezit oblasti, v nichž lze místní komunikace nebo jejich úseky užít ke stání silničního motorového vozidla pouze za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy.
14. Brno vymezilo takové oblasti nařízením č. 9/2019, které upravuje i způsob placení a prokazování zaplacení. Místa, na nichž řidiči zaparkovali, do těchto regulovaných oblastí spadají. Podle § 23 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích musí být takto vymezené úseky označeny příslušným dopravním značením. V posuzované věci byla tato místa označena dopravní značkou *IP 13c - Parkoviště s parkovacím automatem*. Tato značka podle

vyhlášky označuje placené parkoviště a současně odkazuje na režim stanovený místní úpravou provozu. Z této značky tedy vyplývá, že stání je vázáno na splnění stanovených podmínek, typicky na zaplacení parkovného nebo existenci příslušného oprávnění.

15. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 3. 2020, čj. 1 As 412/2019-32, výslovně uvedl, že povinnost hradit parkovné plyne přímo z dopravní značky IP 13c. Současně § 23 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích předpokládá, že obec v nařízení stanoví i způsob placení ceny a způsob prokazování jejího zaplacení. Brno to ve svém nařízení provedlo.
16. Soud připomíná, že obdobnou věc rozhodoval mezi stejnými účastníky řízení již ve svém rozsudku ze dne 30. 3. 2026, čj. 41 A 2/2026-28. Své závěry z tohoto rozsudku soud nemá důvod měnit.
17. Žalobce i nyní namítá, že ačkoli byla místa označena jako parkoviště s parkovacím automatem, na místě žádný automat nebyl. Řidič proto nemohl splnit povinnost zaplatit parkovné, protože dopravní značení neobsahovalo jasnou informaci o jiném způsobu úhrady (např. prostřednictvím SMS nebo mobilní aplikace).
18. Rozhodující je však samotná existence povinnosti vyplývající z dopravního značení ve spojení s právní úpravou místního režimu stání. Pokud dopravní značka stanoví, že se jedná o placené parkoviště, pak řidič musí tuto podmínku respektovat nebo na takto označeném místě nestát.
19. Nelze dovodit, že by absence detailní informace o způsobu placení činila právní úpravu neurčitou či nevymahatelnou, pokud je ze značení zřejmé, že se jedná o placené stání. Skutečnost, že dopravní značení neuvádí konkrétní způsob úhrady parkovného, tuto povinnost nevylučuje. Zákon totiž předpokládá, že způsob placení a prokazování platby upraví obec v nařízení podle § 23 zákona o pozemních komunikacích, což Brno provedlo nařízením č. 9/2019.
20. Tento závěr je navíc v souladu i s dříve vysloveným právním názorem zdejšího soudu. Vedle již zmíněného rozsudku ze dne 30. 3. 2026 se soud zabýval brněnským režimem placeného stání podle nařízení č. 9/2019 také v rozsudku ze dne 8. 12. 2022, čj. 34 A 26/2021-29. Dovodil přitom, že povinnost uhradit parkovné plyne z dopravní značky IP 13c ve spojení s místní úpravou provozu. Současně uzavřel, že tato povinnost nezaniká ani kvůli absenci fyzického parkovacího automatu, ani kvůli tomu, že na místě není uveden konkrétní způsob úhrady.
21. Soud připomíná, že žalobní námitka by mohla být důvodná tehdy, pokud by dopravní značení nebylo dobře čitelné, přehledné nebo by neumožňovalo seznámit se s jeho obsahem. To však žalobce netvrdí.
22. V daném místě a čase tedy z dopravního značení jednoznačně vyplývala povinnost uhradit parkovné, pokud řidič neměl příslušné oprávnění ke stání. Skutečnost, že dopravní značení neobsahovalo konkrétní informaci o způsobu úhrady, nevede k zániku této povinnosti.

Automatizované technické prostředky bez obsluhy

23. Soud hodnotil, zda dva přestupky spáchané ve dnech 21. 9. 2024 a 24. 9. 2024 skutečně zjistil automatizovaný technický prostředek bez obsluhy a zda správní orgány tuto skutečnost ve správním řízení dostatečně doložily.

24. Provozovatel vozidla odpovídá za přestupek při naplnění podmínek § 125f zákona o silničním provozu. Podle § 125f odst. 1 se přestupku dopustí tím, že nezajistí, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu. Podle § 125f odst. 2 písm. a) provozovatel odpovídá za přestupek, pokud porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy.
25. Zákon dále nijak blíže nedefinuje technické vlastnosti těchto prostředků. Vymezení jejich podstatných znaků proto vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu. Jedná se o „technické prostředky trvale nainstalované a zpravidla pevně zabudované na určitém místě, které nevyžadují přítomnost obsluhujícího personálu; měřidlo je obsluhou toliko umístěno, nainstalováno, případně spuštěno, avšak samotné měření již probíhá automaticky bez toho, aby obsluha zařízení ovládala.“ (rozsudek ze dne 18. 12. 2019, čj. 2 As 291/2018-43, nebo také ze dne 27. 9. 2018, čj. 9 As 220/2018-70, srov. též usnesení ze dne 24. 4. 2025, čj. 10 As 46/2025-26). Tyto závěry se přitom uplatní nejen na měření rychlosti, ale *obecně na automatizované systémy zjišťující porušení pravidel silničního provozu*.
26. Soud také v souladu s názorem Nejvyššího správního soudu upozorňuje, že pokud městská policie hovoří o tom, že radarová zařízení fungují jako automatizovaný technický prostředek, lze mít za to, že pro vyvrácení tohoto závěru nestačí pouhé ničím nepodložené tvrzení, že by zařízení mohlo fungovat jinak a že na místě mohli být i zasahující policisté (rozsudek ze dne 14. 6. 2019, čj. 6 As 379/2018-40).
27. V odvolání proti rozhodnutí magistrátu žalobce stručně napadal charakter automatizovaného technického prostředku argumentací, že „je to fotopast jak na jeleny a z ničeho nevyplývá, že funguje automatizovaně“. V žalobě pak jen dodává, že fotografie z kamerového systému nedokládají, že ten funguje automatizovaně a bezobslužně. Nic nevypovídá o tom, že strážníci zřizovali likvidační stanoviště či byli schopni okamžitého zásahu ke ztotožnění a pokutování samotného řidiče. Podle žalobce měly správní orgány zjistit aspekty fungování technického prostředku. Samotný odkaz na existenci tohoto prostředku bez dalšího zdůvodnění nestačí. Žalobce také namítal, že informace o umístění automatizovaného systému nebyly dostatečně zveřejněny.
28. Soud sice dává za pravdu žalobci v tom, že žalovaný skutečně ve svém rozhodnutí pouze uvádí, že oba přestupky policie zjistila prostřednictvím automatizovaného technického prostředku bez obsluhy a odkazuje na oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 21. 9. 2024 a 24. 9. 2024, kde je to výslovně uvedeno. Ze správního spisu ovšem plynou další podrobnosti, včetně vysvětlení fungování tohoto technického prostředku.
29. Městská policie Brno zjistila přestupky prostřednictvím kamerového systému v rámci Systému organizace a bezpečnosti dopravy města Brna („SOBD“). Příloha oznámení ze spáchání přestupku v obou případech obsahuje také snímky z kamerového systému průjezdu obou vozidel (šest snímků v každém z případů), situační nákres kamerového dohledu, protokol o činnosti SOBD a identifikaci místa a času záznamu.
30. Ze zmíněného protokolu o činnosti SOBD lze dále zjistit datum a čas průjezdu vozidla, čas kontroly vjezdových oprávnění v databázi parkovacích oprávnění, výsledek kontroly (negativní) a nakonec datum a čas vytvoření důkazního materiálu ke kontrole strážníkovi pro vyhodnocení podezření ze spáchání přestupku.
31. Z těchto podkladů vyplývá, že rozhodující úkony vedoucí k identifikaci přestupku provádí automatizovaný technický prostředek bez zásahu obsluhy. Úlohou strážníka je již pouze

zpětné ověření a administrativní vyhodnocení dat, která systém sám vygeneroval, nikoli vlastní zjištění porušení pravidel provozu. Samotná skutečnost, že strážník následně provede kontrolu či posouzení výstupů z měření, nemění nic na tom, že přestupek byl zjištěn automatizovaným technickým prostředkem. Žalobce ani netvrdí žádné konkrétní skutečnosti, které by mohly založit byť jen podezření, že by systém měření nebo postup strážníků probíhal jinak, než jak se uvádí ve správním spise.

32. Soud k námitce likvidačním stanovištěm zdůrazňuje, že pro odpovědnost provozovatele je rozhodující, zda bylo porušení pravidel zjištěno automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy. To, zda existovalo či neexistovalo tzv. likvidační stanoviště, nemá žádný vliv na povahu použitého kontrolního prostředku. Podstatný je pouze samotný režim měření, nikoli to, zda policisté následně někde vozidla zastavovali. Zde vozidla nezastavovali, vše probíhalo automatizovaně na dálku. Soud proto nemá pochybnosti o splnění podmínky podle § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu.
33. Pokud jde o námitku zveřejnění informací o umístění měřicího prostředku. Soud připomíná, že podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii je obecní policie povinna zveřejnit informaci o místech, kde využívá automatizované technické prostředky bez obsluhy. Zákon nestanovuje přesnou formu uveřejnění informace o prováděném měření. Za dostatečné a vhodné lze považovat uveřejnění této informace např. na internetových stránkách obce (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2019, čj. 9 As 280/2019-41).
34. Soud dodává, že poučil oba účastníky řízení, že v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže lze rozhodnout pouze na základě listinných důkazů, k nimž měli účastníci možnost se vyjádřit nebo které jsou jim známy. Žalovaný s rozhodnutím bez nařízení jednání vyslovil souhlas. Žalobce se nevyjádřil, a proto se má za to, že s rozhodnutím bez jednání souhlasí. I tom se žalobci dostalo poučil.
35. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že informace o umístění automatizovaného měřicího prostředku jsou na webových stránkách magistrátního odboru dopravy, oddělení parkovacích a vjezdových oprávnění a soudu předložil příslušný webový odkaz (<https://www.parkovaniivbrne.cz/regulace-vjezdu/vjezd-do-centra>) i snímek obrazovky s uvedenými informacemi. Soud toto vyjádření zaslal žalobci, který se k němu až do dne vydání rozsudku nijak nevyjádřil. Soud proto rozhodl bez dokazování při ústním jednání, neboť může rozhodnout pouze na základě listinných důkazů. Z odkazu na web, který žalovaný zaslal soudu, a z jím přiloženého snímku obrazovky přitom plyne, že informace o použití automatizovaného technického prostředku bez obsluhy magistrát zveřejnil již před 1. 7. 2022, tedy více než dva roky před spácháním přestupků. O existenci kamer žalobce ostatně věděl. Již v odvolání uvedl, že je to „fotopast jak na jeleny.“
36. V souladu se závěry Nejvyššího správního soudu, podle kterých stačí uveřejnění informací na internetových stránkách obce, tak považuje krajský soud podmínku zveřejnění plynoucí z § 24b odst. 2 zákona o obecní policii v daném případě za splněnou.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

37. Soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl.
38. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Proto mu soud nepřiznal právo na jejich náhradu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. *Pokud kasační stížnost proti tomuto rozsudku nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele, Nejvyšší správní soud ji odmítne pro nepřijatelnost.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 31. března 2026

Martin Kopa, v. r.
samosoudce